

Bet. o. Statsrev. Bet. o. Statsregnsk. f. 1884—85.

anflaas til et bestemt Beløb. Skrivelsen oplyste endvidere, at Dampfærgeforbindelsen mellem Masnedø og Dreghoved og den dermed i Forbindelse staaende Overførelse af større Postvogne paa den falsterste Bane vilde give forøget Udgift for Postvæsenet af 3,285 Kr. De 2 nævnte Beløb bleve derfor begjærede bevilgede paa Finantsloven for 1884—85, medens Ministeriet for Udgifterne paa den jydske Bane henholdt sig til den almindelige Bemærkning i Anmærkningerne til den paagældende Konto, om at det kunde blive nødvendigt at anvende andre Vogne end forudsat. Indenrigsministerens Forslag om Forhøielse af Posten med de 2 formeldte Beløb tiltraadtes af Folkethingets Finantsudvalg og vedtoges af Rigsdagen. Mod, at der ogsaa anvendes Dobbeltpostvogne paa Strækningen Fredericia-Manders, fandtes Sattet at indvende, og hertil blev paa Forslaget til Finantsloven for 1885—86, da Udgifterne nu lod sig beregne, optaget et Beløb af ca. 30,000 Kr. (se Rigsdagstidende for 1884—85 Tillæg A. Sp. 307—8), en Forhøielse af Kontoen, paa hvilken begge Thingene ved Behandlingen af Finantsloven gif ind. Udvalget finder, at der herefter ingen Anledning er til at følge Statsrevisionens Indstilling.

2) § 18. C. Konsulatudgifter.

Herom hedder det i Statsrevisionens Betænkning:

„Der er anvendt — — — til Skriverpenge ved Gesandtstabet i Washington 200 Kr.“

„Da der heller ikke for dette Aar forelaa nogen nærmere Oplysning om Bestaffenheden af det til Skriverpenge til Gesandtstabet i Washington opførte Beløb 200 Kr., spurgte man, om denne Udgift, der, naar henses til, at der var Tjenstledighed i Gesandtstabet i et halvt Aar, svarer til det i forrige Regnskabsaar dertil opførte Beløb af 400 Kr., var blot midlertidig, eller om den maatte betragtes som en aarlig tilbagevendende, og om Ministeriet ikke ansaa en Bevilling af Rigsdagen for nødvendig til en saadan ny Udgiftspost. Under Henvisning til den ved Skrivelse til Finantsministeriet af 22de Mai f. A. meddelte Beretning fra den tidligere fgl. Ministerresident svarede Ministeriet, „at den paagældende Udgift, saalænge Gesandtstabet ikke har nogen fast Medhjælp, maa betragtes som aarlig tilbagevendende. At Udgiften fremtræder med det samme Beløb, har simpelthen sin Grund derti, at det kongelige Gesandtstabs i de forenede Stater ifølge en Praxis, der har bestaaet i en overmaade lang Aarrække, ikke som de øvrige Gesandtstaber indgiver Regning over løbende Udgifter, men faar et fast aarligt Bederlag til saadanne af 800 Kr. (Konto D. 3.). Af Henhyn hertil fandt Ministeriet at burde bifalde Forslaget om, at Copialia-Bederlaget ligeledes fastsattes til en rund Sum.

Som det ses, har Ministeriet ikke oplyst, hvorfor det ikke har søgt nogen Bevilling til en saadan „aarlig tilbagevendende Udgift“, og da Statsrevisorerne, som alt i Bet. for 1883—84 Side 108 bemærket, anse en Bevilling i det foreliggende Tilfælde, der ikke falder ind under Kontoens kalkulatoriske Karakter, for nødvendig, indstilles det til Skriverpenge opførte Beløb 200 Kr. til Beslutning af Rigsdagen, saaledes at det passerer.“

At Copialia-Bederlaget ved Gesandtstabet i de forenede Stater godtgjøres med en rund Sum i Stedet for efter Regning, er i Overensstemmelse med den Ordning, som i en Aarrække har bestaaet for Gesandtstabet og for Konsulatet i New-York (se Landstingets Udvalgsbetænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1883—84, Rigsdagstidende for 1885—86 Tillæg B. Sp. 35—38). Da der imidlertid her er Tale om en ny Udgift af en blivende Karakter, som første Gang findes i Statsregnskabet for 1883—84, formener Udvalget at burde tilraade Landstinget at følge Statsrevisionens Indstilling.